

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.374 van 6 mei 2002
in de zaak A. 107.487/XIV-5538.**

In zake :

XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. MATTHYS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Vlaamse Kaai 54-57

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX , van Pakistaanse nationaliteit, op 12 juli 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 april 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 8 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Pakistaanse nationaliteit, heeft op 27 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer in het bijzonder op basis van artikel 2,4/.

1.2. Overeenkomstig artikel 12, § 1 van de wet van 22 december 1999 heeft het onderzoekssecretariaat op 17 juli 2000 vastgesteld dat het dossier onvolledig was en heeft de aanvraag met een negatief advies voor beslissing overgemaakt aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

1.3. Verzoeker heeft schriftelijk gereageerd op het advies van het onderzoekssecretariaat, waarop de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag bij de Commissie voor regularisatie heeft aanhangig gemaakt.

1.4. Verzoeker is door de Commissie op 30 november 2000, bijgestaan door een raadvrouw, gehoord.

1.5. De tweede Kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 3 januari 2001 een ongunstig advies verleend betreffende de aanvraag van verzoeker. Dit advies bevat de volgende overwegingen :

“Uit de nota van het secretariaat en de stukken van het dossier blijkt dat de aanvraag tijdig werd ingediend en dat de identiteit van de aanvrager kan vastgesteld worden. Het Onderzoekssecretariaat kwam tot het besluit dat het dossier onvolledig is. De aanvraag werd ingediend op grond van artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van

vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, zodat de aanvrager het bewijs moet leveren dat hij duurzame sociale bindingen heeft ontwikkeld, alsmede dat hij humanitaire redenen kan laten gelden.

Bij de oorspronkelijke aanvraag werd inderdaad geen melding gemaakt van enige bijlage. Wel werd er een kopij bijgevoegd van een huurcontract vanaf 1 december 1994, met verhuurder Léon Zahredjian (waarvan een kopij van de Belgische identiteitskaart wordt bijgebracht). Volgens het Onderzoekssecretariaat wijst deze kopij op fraude.

Overeenkomstig artikel 12§1/ van de regularisatiewet werd het dossier met een negatief advies aan de Minister voorgelegd, hetgeen bij brief van 8 augustus 2000 door het Onderzoekssecretariaat aan betrokkene werd meegedeeld. De aanvrager gaf als verblijfsadres Belgiëlei, 1 op. Bij de woonstcontrole blijkt hij daar niet te wonen. Ter zitting blijkt dat hij inmiddels verhuisd is.

In zijn antwoord doet betrokkene nog enkele bijkomende stukken geworden.

- De aanvrager is gehuwd. Zijn vrouw en twee kinderen wonen in Pakistan. Op zijn aanvraagformulier werden de geboortedata van de kinderen verkeerd genoteerd S. is geboren op 21 januari 1992

W. is geboren op 21 april 1994, zoals blijkt uit kopijen van de geboorteakten.

- De aanvrager ontkent dat hij zou gefraudeerd hebben met het huurcontract : Hij zou tot mei 1997 op de Belgiëlei nr 1 gewoond hebben en daarna op andere adressen, samen met andere Pakistaanse onderdanen, maar waarvan de huurovereenkomsten niet op zijn naam werden genoteerd.

- Hij brengt een viertal verklaringen van gekendheid bij, onder meer van Dr Rahman, die bevestigt dat hij betrokkene kent sinds 1995; de verhuurder Zahredjian verklaart hem te kennen sedert december 1993 (terwijl hij pas in december 1994 zou aangekomen zijn).

- Hij bewijst zijn aanwezigheid in 1997 door diverse betalingen

- Hij brengt een voorlopige vergunning tot tewerkstelling bij vanaf 7 juli 2000 en een arbeidsovereenkomst met Haq-international (telefoonboetiek).

Ter zitting brengt hij nog stukken bij, nl. de vertaling van het Urdu naar het Engels en vervolgens naar het Nederlands van de geboorteakten van hemzelf, zijn echtgenote en zijn twee kinderen en de huwelijksakte. Nu blijkt uit de geboorteakte dat de dochter zou geboren zijn op 21 april 1993 (in plaats van 1994). In elk geval blijkt uit alle stukken dat de aanvrager (zijnde de vader) de aangifte deed op 4 juni 1994. Verder bewijst hij op 1 oktober 1999 zijn aanwezigheid door de verklaring van een winkelier. Zijn werkgever (Haq-international, Belgiëlei, 1, ? Plantijn en Moretuslei 91 ?) verklaart hem te kennen sinds 1995.

Ter zitting wordt het origineel van het huurcontract bijgebracht. Er is geen fraude aanwijsbaar. De aanvrager verklaart dat hij geen geld naar zijn familie opstuurt, aangezien hij zelf niet veel heeft. Zijn familie zorgt voor zijn gezin. Hij vertrok uit Pakistan wegens politieke problemen.

De gegevens blijven onduidelijk, o.m. de datum van beweerde aankomst in België. De tweede kamer komt tot het besluit dat de aanvrager aan de hand van stukken geen continu verblijf van zes jaar kan bewijzen. Hij toont evenmin duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen aan zoals bedoeld in de regularisatiewet.”.

1.6. Op 23 april 2001 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie.

Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

(...)

De Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft mij, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, gevat met een ongunstig advies voor beslissing inzake uw aanvraag tot regularisatie, door U

ingediend bij de Burgemeester te ANTWERPEN, op 27/01/2000 en dat het nummer 20182000012703774 draagt.

Ik heb beslist dit advies, waarvan ik de overwegingen onderschrijf en als de mijne overneem, en waarvan U in bijlage een kopie vindt, te volgen.

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het koninklijk besluit van 9 juli 2000 beschikt U over 30 dagen om een verzoekschrift tegen deze beslissing in te dienen.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

“Dat de Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Antoine DUSQUESNE, tot de beslissing komt dat verzoeker aan de hand van de stukken geen continu verblijf van zes jaar kan bewijzen.

Dat hij evenmin zou kunnen aantonen dat er duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen zijn zoals betoogd in de Regularisatiewet.

Terwijl de Minister van Binnenlandse Zaken echter niet wettelijk kon oordelen dat verzoeker geen continu verblijf van zes jaar kan bewijzen op basis van de volgende elementen.

1. Verklaringen

- Een verklaring van Dr. A. RAHMAN M.D. dd. 24 januari 2000, die het volgende verklaart :

‘Geachte,

hierbij verklaar ik, Dr. A. Rahman MD, Dokter in Geneeskundige, dat patiënt : XXX, wonende, België(l) 1, 2018 Antwerpen, sinds 1995 is bekend aan mij en sinds 25.09.1999 nog altijd blijft hij onder mijn behandeling wegens zijn ziekte toestand’.

Dat bovendien zijn huisbaas verklaart dat hij verzoeker kent sinds 1994.

Dat de verhuurder ZAHREDJIAN in het verleden verklaart heeft verzoeker te kennen sedert december 1993.

Uit stuk 4 blijkt echter overduidelijk dat de heer ZAHREDJIAN zich blijkbaar vergist heeft en dat verzoeker wel degelijk pas sinds 1994 een appartement huurde bij betrokkene.

- Verzoeker bewijst wel degelijk dat hij continu in het land verbleven heeft, wat blijkt uit de chronologie der verklaringen.

Verzoeker heeft een voorlopige vergunning tot tewerkstelling voorgebracht vanaf 7 juli 2000, en heeft effectief arbeidsprestaties verricht bij HAQ INTERNATIONALE (telefoonboetiek).

De eigenaar van HAQ INTERNATIONALE BVBA, de heer HAQ, vermeldt in zijn verklaring dat hij verzoeker kent vanaf januari 1995.

- Mevrouw C.V., wonende aan de Van den Nestlei 8 te 2018 Antwerpen, kent verzoeker sinds september 1999, aangezien zij samenwoont met zijn beste vriend.

- Ook uit de verklaring van M. A, wonende aan de Van Vaerenberghstraat 66 te 2600 Berchem, blijkt dat verzoeker een continue relatie heeft met België aangezien deze persoon verzoeker kent sinds 1995 tot op heden.

- Ook op 1 oktober 1999 vertoefde verzoeker nog steeds in België, wat bevestigd wordt in een verklaring van de zaakvoerder van F.M.K. BVBA, de heer QURESHI, die verzoeker kent en bevestigt dat hij op 1 oktober 1999 wel degelijk in België vertoefde.

- Dit wordt nogmaals bevestigd door de heer LUYK die verklaard heeft dat verzoeker in België verbleef en verblijft sinds februari 1999 tot februari 2000.

-Eens te meer blijkt uit de verklaring van de heer BRESSELEERS Luc dat verzoeker wel degelijk van maart 1998 tot februari 2000 in België aanwezig was.

2. Woonplaats

Verzoeker heeft verscheidene huurcontracten naar voor gebracht m.b.t. zijn verblijf in België.

De eerste huurovereenkomst werd aangegaan op 1 december 1994 en duurde één jaar tot 1 december 1995.

Dat de Minister, blijkbaar voortgaand op het advies van de Commissie voor Regularisatie, erkent dat het origineel van het huurcontract bijgebracht is, waaromtrent geen fraude aanwijsbaar is.

Dat er dan ook terdege van dient uitgegaan te worden dat het huurcontract door verzoeker naar vorgebracht wel degelijk geldig is en effectief uitgevoerd is geweest. Dat bijgevolg verzoeker wel degelijk een duurzame relatie heeft opgebouwd in België. Dat de huurovereenkomst zijn vervolg heeft genomen op december 1995 en geduurd heeft tot december 1997.

Dat de Minister er dan ook vanuit had moeten gaan dat verzoeker een continue verblijf van zes jaar kan bewijzen.

3. Geboorteakte

Dat verzoeker gehuwd is en zijn vrouw en twee kinderen in Pakistan wonen.

Dat op de aanvraagformulieren de geboortedata van de kinderen verkeerd genoteerd werden.

Dat verzoeker thans de bewijzen voorbrengt van de geboortedata van de kinderen.

Dat duidelijk blijkt dat er een fout is gebeurd in de vertaling, zodat verzoeker niets verweten kan worden.

Dat verzoeker al het nodige heeft gedaan om de juiste informatie aan tegenpartij te bezorgen.

4. Gebrek aan motivering

Dat de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dan ook onvoldoende gemotiveerd is, gelet op de feitelijke toestand waaruit blijkt dat verzoeker wel degelijk een continue verblijf van zes jaar kan bewijzen.

Dat verzoeker bovendien een voldoende duidelijke argumentatie naar voor brengt waaruit de duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen blijken zoals in de Regularisatiewet, op basis waarvan de regularisatieaanvraag van verzoeker positief had dienen bevonden te worden.

Dat het middel ernstig is.

Dat het middel gegrond is.”;

2.2. Overwegende dat verzoeker een aanvraag tot regularisatie heeft ingediend op basis van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999; dat, om in aanmerking te komen voor regularisatie van verblijf overeenkomstig artikel 2, 4/ de aanvrager is gehouden :

a. te bewijzen dat de aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen verblijvend in België op 1 oktober 1999 en die de leeftijd hebben om school te lopen, en/of

b. te bewijzen dat zij wettig in België verbleven, en/of

c. een schriftelijke verklaring af te leggen waaruit blijkt dat er in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel was om het grondgebied te verlaten,

d. te bewijzen dat er duurzame sociale bindingen werden ontwikkeld en er humanitaire redenen zijn voor regularisatie; dat, de voorwaarden vermeld onder a, b en c beschouwd kunnen worden als vormvoorwaarden en opgesomd worden in artikel 9, 9/ van de wet, dat naast het vervuld zijn van de vormvoorwaarden, ook aan de grondvoorwaarden (d) dient te worden voldaan; dat verzoeker betoogt dat de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken onvoldoende gemotiveerd is, gelet op de feitelijke toestand waaruit blijkt dat hij wel degelijk een continu verblijf van 6 jaar kan bewijzen; dat, daargelaten de vraag of verzoeker een continu verblijf van 6 zes jaar in België kan laten gelden, de weigering tot regularisatie op afdoende wijze is gesteund op het motief dat hij geen duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen zoals bedoeld in de regularisatiewet aantoont; dat verzoeker tegen dit

motief enkel inbrengt dat hij een voldoende duidelijke argumentatie naar voor brengt waaruit duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen blijken, zonder concreet uiteen te zetten uit welke argumenten en stukken duurzame bindingen en humanitaire redenen kunnen worden afgeleid; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.